

Stabat Mater dolorosa iuxta crucem lacrimosa, dum pendebat Filius.	Smart had moeders hart bevangen, tranen stroomden langs haar wangen waar haar zoon gekruisigd hing.
Cuius animam gementem, contristatam et dolentem, pertransivit gladius.	Zo afschuwelijk was haar lijden of een zwaard haar kwam doorsnijden dat dwars door haar lichaam ging.
O quam tristis et afflicta, fuit illa benedicta mater Unigeniti!	Hoe verdrietig en verloren was de eens toch uitverkoren moeder die hem het leven gaf.
Quae maerebat et dolebat, pia Mater dum videbat nati poenas incliti.	Ze moest treuren, ze moest klagen, ze moest beven bij 't verdragen, bij 't beleven van zijn straf.
Quis est homo qui non fleret, Matrem Christi si videret in tanto supplicio?	Wie voelt er geen tranen komen, naar die moeder meegenomen en naar zo'n terechtstelling?
Quis non posset contristari, Christi Matrem contemplari dolentem cum Filio?	Wie zou er niet hevige rouwen die de moeder moest aanschouwen waar hij ten onder ging?
Pro peccatis suae gentis vidit Jesum in tormentis, et flagellis subditum.	Zij zag wat hij heeft geleden voor het kwaad dat mensen deden, zag de zweepen, zag het slaan.
Vidit suum dulcem natum moriendo desolatum, dum emisit spiritum.	Hoorde 't kind, door haar gedragen, stervende om bijstand vragen, zag hoe hij is doodgegaan.
Eia Mater, fons amoris, me sentire vim doloris fac, ut tecum lugeam	Bron van alle mededogen, laat mij toch uw tranen drogen, ik ben mét u in 't verdriet.
Fac, ut ardeat cor meum in amando Christum Deum, ut sibi complaceam	Laat mijn hart van liefde branden, ik wil het aan hem verpanden en mijn trouw ontgaat hem niet.
Sancta Mater, istud agas, crucifixi fige plagas, cordi meo valide.	Moeder, wil mijn hart bezeren met de wonden die hem deren, laat mijn hart dat waardig zijn.
Tui Nati vulnerati, tam dignati pro me pati, poenas mecum divide.	Hij moest lijden voor mijn zonden, laat mij lijden aan zijn wonden, laat mij delen in de pijn.
Fac me tecum pie flere, crucifixo condolere, donec ego vixero.	Laat mij huilen aan uw zijde, laat het kruis ook mij doen lijden tot ik zelf eens dood gaan moet.
Juxta crucem tecum stare, et me tibi sociare, in planctu desidero.	'k Wil mij naar het kruis begeven om daar met U mee te leven in wat hem zo lijden doet.
Virgo virginum praeclara, mihi iam non sis amara fac me tecum plangere	Stralende, ik moet U eren, wil U toch niet ván mij keren, laat mij huilend bij U staan.
Fac, ut portem Christi mortem, passionis fac me sortem, et plagas recolere.	Laat mij Christus' dood ervaren, en in mijn hart bewaren al wat hem is aangedaan.
Fac me plagis vulnerari, fac me cruce inebriari et cruore Filii.	Laat zijn pijnen mij genaken, laat het kruis mij dronken maken van de liefde voor uw zoon.
Flammis ne urar succensus per te, Virgo, sim defensus in die iudicii.	Als ik 't helse vuur moet vrezén, dan moet u mijn voorspraak wezen bij 't oordeel voor zijn troon.
Christe, cum sit hinc exire, da per Matrem me venire ad palmam victoriae	Laat het kruis over mij waken, laat zijn dood mij sterker maken, zodat hij me begeleidt.
Quando corpus morietur, fac, ut animae donetur paradisi gloria. Amen. Alleluia.	Als mijn lichaam straks moet sterven, laat mijn ziel 't geluk verwerven dat de hemel ons bereidt. Amen. Alleluia.